

ISRAEL ÎN ȚARA FĂGĂDUITĂ - Partea a cincea

În seara aceasta vrem să-i punem în patrie. Domnul să vă binecuvânteze. Deci în dimineața aceasta, am avut întrebări și răspunsuri. Au fost foarte multe, așa că de la ora nouă am tot răspuns până la ora două și treizeci, când v-am lăsat să plecați, și tot mai am un buzunar plin cu bilețele care așteaptă răspunsul. Poate că săptămâna viitoare ne vom ocupa și de aceasta. Nici n-am avut timp să mă uit peste ele, dar o voi face imediat ce voi putea. Sper că fratele Tom va rămâne și săptămâna viitoare printre noi. Astfel, avem mulți predicatori, iar dacă vreunul răgușește, îl vom luat pe următorul.

Pot să spun că nu am mai avut de șapte ani o trezire ca aceasta. După cum știți, săptămâna viitoare se împlinesc șapte ani de cândam ținut ultima trezire aici la Tabernacol. Am avut servicii de vindecare și mulțimi mari, și de o sută de mii, dar niciodată nu am avut o adunare mai bună ca aceea.

Aseară am avut un timp minunat, ca un cal care mănâncă trifoi. Frate Wright, am avut un timp cu adevărat minunat. Domnul ne-a binecuvântat în mod deosebit, și cred că o va face și în seara aceasta.

Azi dimineață ne-am oprit la întrebările trimise de voi, iar unele dintre ele erau chiar subiecte adânci din Biblie.

Dacă va fi cu voia Domnului, vinerea viitoare, voi aduce un mesaj despre răstignire, în care Îl vom duce la cruce, Îl vom vedea răstignit, Îl vom pune în mormânt și Îl vom ține acolo până sâmbătă seară; dar duminică dimineață, în serviciul de Paști de la răsăritul soarelui, vom încerca să-L scoatem și să vă arătăm cum dovedește El Cine este..

Ar fi minunat dacă imediat după aceea, am avea un serviciu de vindecare, nu-i așa? Nu ar fi frumos? Poate că atunci vom închiria sala de mese a liceului, ca să avem cât mai mult loc pentru miile de oameni care vor veni. Acest lucru îl vom anunța prin radio, ziare, și așa mai departe. De obicei când avem servicii de vindecare, vin câteva mii de oameni. Oh, aceasta este de altfel chemarea mea, să mă rog pentru bolnavi, și pot să spun că am avut experiențe minunate în această lucrare.

Acum, cred că Domnul pregătește ceva, de aceea m-a adus înapoi de pe câmpul Evangheliei și m-a pus aici. Cred că este comemorarea Sa, șapte ani, și El va ridica o altă ștachetă, va merge puțin mai departe: *„Când vrăjmașii intră ca un potop, voi ridica un stindard împotriva lui.”*

În seara aceasta, vreau să citesc un text din Scriptură, iar când voi termina mesajul, vom avea și un serviciu de botez. Acesta este motivul pentru care în seara aceasta nu voi vorbi prea mult. Adevărul este că v-am promis aceasta și în celelalte seri, și cu toate acestea v-am ținut două ore și jumătate. Cred că a fost o adevărată pedeapsă. Dar în seara aceasta nu pot să mă întind atât de mult pentru că avem câțiva oameni pentru botez.

Și în dimineața de Paști, imediat după serviciul de la răsărit, va fi botezul în apă aici la Tabernacol, botezul din dimineața de Paști.

Noi suntem bapțiști în felul cum botezăm. Trebuie să fie biblic. Nu suntem chiar bapțiști, dar credem în botezul prin scufundare. Dacă voi nu credeți așa, este încă în ordine, dar noi credem în botezul în apă prin scufundare.

Aici am un verset care de ani de zile și mai ales în ultimii patru ani, îmi vine mereu în minte. De multe ori, când am luat Biblia și am deschis-o, am dat de același capitol. Acum însă, îmi dau seama că acest verset este în legătură directă cu încheierea Mesajului din seara aceasta.

Săptămâna viitoare s-ar putea să ne întoarcem în Geneza sau undeva. Încă nu știu la ce ne vom opri, dar cred că Domnul ne va călăuzi.

După cum cred că știți, nu cu mult timp în urmă am fost foarte bolnav, mai precis, epuizat, deoarece timp de opt zile și opt nopți, m-am rugat ore întregi pentru rândul de rugăciune, și aceasta fără să mă opresc și fără să părăsesc platforma. Acolo am mâncat și acolo am dormit câte puțin. Am făcut aceasta pentru că spusesem: „Mă voi ruga pentru fiecare, dacă voi putea.” Cu toate acestea, atunci când am părăsit locul acela, mai erau încă douăzeci și opt de mii de oameni care doreau să mă rog pentru ei. Așa s-a scris în ziare. Mă refer la Jonesboro Sun.

(Un frate spune: „Nouă ne-ai vorbit despre o adunare din Arkansas.) Toți, oriunde am fost jos acolo, vorbeau de adunarea Branham din Jonesboro.”

Am avut un timp minunat. Atunci au fost vindecați orbi, surzi, muți, invalizi și mulți

alții.

(„Eu am întâlnit mai mulți oameni care au fost vindecați acolo jos, frate Branham și de atunci se simt foarte bine”).

Aceasta este minunat. Ați auzit și voi aceste mărturii, nu-i așa? O, da, Dumnezeu nu peticește lucrurile, El vindecă.

Acesta este adevărul. El face totul bine. În ce mă privește, mi-ar plăcea să mă întorc acolo și să mai țin una. (Amin). Da, ar fi... (Ar fi bucuroși să te aibă; ar veni de pretutindeni de pe acele dealuri).

Acum câteva zile, am anulat o adunare la Memphis, unde Biserica lui Hristos, o biserică sau Tinerii pentru Hristos, urmau să sponsorizeze marele Auditoriu Memorial. Dar Duhul Sfânt a spus: „Vino aici”, și astfel, sunt aici.

El l-a avut pe Filip într-o mare trezire, dar i-a spus să plece în deșert și să predice unui om; el a ieșit acolo. Aceasta este corect. A părăsit trezirea chiar în mijlocul ei. Aceasta este corect, este exact. Am făcut ce ne-a spus Dumnezeu să facem.

Voi știți cu toții viziunea despre călătoria în India. Știți că după ce m-am întors din Africa, într-o dimineață am stat pe marginea patului și am avut acea viziune...

Câți ați fost în una din campaniile de vindecare? Aș vrea să vă văd mâinile. Desigur. Deci ați putut vedea cum arată viziunile. Câți ați fost aici când am avut o seară de servicii? Vă amintiți? Era plin peste tot în curte și ploua.

Atunci a fost adusă o fetiță într-un cărucior. Era foarte palidă și zăcea de mulți ani din cauza paraliziei. Duhul Sfânt a venit și i-a spus tot ce a făcut și ce nu a făcut, iar ea a zis: „Dacă Dumnezeu mă va vindeca, voi face acest lucru.”

Atunci eu am spus: „Ridică-te în Numele Domnului Isus Hristos!” Și ea a plecat din clădire pe deplin sănătoasă. Vedeți, vedeți?

O viziune a arătat cauza. Așa este. Voi trebuie să găsiți care este cauza, înainte de a da tratamentul.

Dar nu aș vrea să începem de pe acum cu vindecările... Începeți să cântați: „Crede numai”, vom forma un rând de rugăciune. Dar acum vrem să vorbim puțin.

Mai întâi, am să vă spun însă vedenia până la sfârșit.

Am văzut cum a venit la mine un Om care avea câteva foi de hârtie în mână. El a luat aceste foi și a spus: „Tu te gândeai la ce va fi viitorul tău, apoi le-a aruncat și toate foile s-au dus direct în cer. Le am scrise aici în Biblie. Eu am notat aceste lucruri pe pagina din Biblie, pe care am pus-o sub piatra unghiulară, și pe care era scris tot ce se va întâmpla în zilele din urmă. Voi știți cu toții ce erau aceste coli, era exact Cuvântul. El mi-a spus: „Viitorul tău este clar. Să nu te mai gândești la necazul care l-ai avut, căci totul te va părăsi. Nu-l vei mai avea deloc.” Apoi a continuat: „Pe tine te mai frământă ceva, și anume cum să-ți ții adunările.”

Așa era, pentru că unii îmi spuneau: „Oral Roberts se roagă pentru cinci mii de bolnavi, în timp ce tu te rogi numai pentru doi.” Este adevărat, dar eu nu sunt Oral Roberts. Dumnezeu mi-a dat o slujbă, și la fel lui Oral Roberts. Oral își pune mâinile peste bolnavi, pentru că așa i-a poruncit Dumnezeu să facă, dar eu trebuie să aștept până când mi se dă vedenia și mi se arată ce trebuie să fac.

Trebuie să vegheați, prieteni, pentru că este un lucru periculos. Gândiți-vă că Dumnezeu poate pune un blestem pe o anumită persoană, pentru un anumit scop, ca să facă ceva. Apoi, vine profetul și ia blestemul de pe acea persoană, iar voi ziceți: „Ei, încă nu a făcut-o?” Fiți atenți, fiindcă atunci sunteți în necaz cu Dumnezeu. Priviți la Moise, caracterul despre care vorbim în seara aceasta. Dumnezeu i-a spus: „*Du-te și vorbește-i Stâncii acesteia*”, și el s-a dus și a lovit Stânca. Dar Dumnezeu a lucrat cu Moise.

Priviți-l pe Elisei, tânărul profet care devenise chel. Copilașii au început să râdă de el și au zis: „Cheliuță, de ce nu te sui?” Aceasta l-a supărat pe profet, așa că s-a întors și i-a blestemat în Numele Domnului. „*Atunci a ieșit doi urși din pădure, și au omorât patruzeci de copii nevinovați.* Voi nu puteți spune că aceasta este natura Duhului Sfânt. Nu, aici a fost mânia profetului. Desigur. Acesta este motivul pentru care trebuie să fiți atenți.

Uitați-vă la Ioan. Odată, a zis: „Să chemăm focul jos din ceruri și să-i ardem? Dar Isus a răspuns: „*Nu știți de ce duh sunteți insuflați!*” Vedeți, trebuie să fiți atenți. Umblați încet și luați aminte la ceea ce spune Duhul Sfânt, apoi faceți întocmai.

Nu demult, a venit la noi o doamnă. S-au făcut foarte multe rugăciuni pentru ea și a fost unsă de vreo cinci ori. Da, eu m-am rugat pentru ea, dar degeaba. Dar într-o dimineață, Îngerul Domnului a venit aproape și i-a spus tot ce a făcut și ceva ce ținea ascuns în suflet de opt ani. Nu i-ar fi spus nimănui, psihiatrului nu au putut s-o

facă să vorbească. Dar când Îngerul i-a spus acele lucruri, s-a aruncat la pământ și a început să plângă. Atunci eu i-am spus: „Du-te, pune acest lucru în ordine cu soțul tău și Dumnezeu te va vindeca.” Ea s-a dus și a făcut tot ce i s-a cerut și astfel a fost vindecată pe deplin. Ea este vindecată. Câți dintre voi știu la cine mă refer? Era un lucru penibil, dar Dumnezeu a lucrat.

Vedeți, toată oboseala, toate rugăciunile, toată musturarea duhurilor rele, totul era zadarnic, pentru că acea femeie avea ascuns în inima ei un păcat pe care nu voia să-l spună nimănui. Dar Duhul Sfânt a descoperit taina inimii ei. Astfel, femeia s-a dus, a pus totul în ordine și a fost pe deplin vindecată. Vedeți? Mai întâi trebuie să puneți totul în ordine. Așa este corect.

După ce s-a întâmplat acest lucru, El mi-a zis: „Fă doar cum ești călăuzit.” Și în vedenie m-am dus în Durban, Africa de Sud, unde avusesem ultima adunare, la care au participat o sută de mii de oameni, și am avut treizeci de mii care s-au pocăit într-o singură zi, deoarece văzuseră lucrările mari și puternice pe care le făcuse Dumnezeu înaintea ochilor lor. Și El m-a pus din nou în locul acela ca să văd o mulțime de popor care a trecut.

Apoi, m-am întors în direcția aceasta și un Înger a venit aducând o lumină strălucitoare asupra lor. Am văzut oceane de oameni. După port păreau a fi indieni. Eu priveam Îngerul care venise foarte aproape și l-am întrebat: „Cine sunt oamenii aceștia?”

Și Îngerul care stătea lângă mine, Cel pe care-L vedeți în fotografie, ei bine, El a venit mai aproape și mi-a spus: „În această adunare sunt trei sute de mii de oameni.”

Acum, notați-vă aceste lucruri în Bibliile voastre și fiți atenți la ceea ce voi relata la întoarcerea din India. Acolo voi avea o adunare de trei sute de mii de oameni. Mă aștept la o sută de mii de convertiți într-o zi. Vedeți? Singurul lucru care stă împotriva convertirii lor, este comunismul, pentru că patruzeci de procente din indieni s-au întors spre comunism.

Vedeți? Și vreau să vă spun ceva cu tot respectul: dacă biserica nu poate să producă nimic mai mult decât cititul, scrisul, matematica și partea fizică a Evangheliei, atunci India este pierdută. Indienii, asemenea băștinașilor din Africa de Sud, trebuie să vadă puterea lui Dumnezeu demonstrată. De peste patruzeci de ani, au fost trimiși o mulțime de misionari în Africa, dar cu toate că-L primeau pe

Hristos, și pretindeau că sunt creștini, băștinașii continuau să-și poarte idolii legați de gât. Misionarii le vorbeau despre vindecare, dar convingerea lor era că Dumnezeu îi vindecă prin idoli. Dumnezeu a trecut cu vederea necunoștința lor, dar când a venit vremea ca acei oameni să vadă Puterea reală a lui Dumnezeu și să fie vindecați, misionarii le spuneau: „Oh, dar aceste lucruri au trecut deja. Astăzi nu mai este așa ceva.” Ei bine, așa au fost învățați de misionari și își poartă idolii pentru vindecare.

Când am fost acolo, eu le-am spus: „Dumnezeu despre care au vorbit misionarii, este Șeful vindecării, și le-am dovedit-o pe platformă, iar ei l-au acceptat pe Hristos și au ieșit în jungle și acolo. Astfel, unul dintre băștinași, care a devenit creștin, botează în medie o mie de oameni pe săptămână. Vedeți, aceștia sunt adevărații misionari, prin care Dumnezeu poate să facă o lucrare rapidă.

Câți dintre voi ascultă emisiunea „Aripile vindecării”, de dr. Wyatt și un bun prieten de-al meu, Raymond Huckstra? Pe Raymond Huckstra îl cunoașteți, desigur, deoarece el a predicat în locul acesta. Acest bărbat s-a dus în India de Est și a ținut o mare evanghelizare în urma căreia a avut o mie de convertiți. Vedeți ce face Dumnezeu? Oh, desigur!

Aș vrea să vă arăt ceva. Aș vrea să vă ilustrez acest lucru, ca să mă înțelegeți. Aici avem trei sfere: una aici, una aici și una aici. Prima este biserica nominală, apoi este slava în care ar trebui să fim, și mai sus, chiar lângă ușa cerului, este puterea lui Dumnezeu care curge în jos. Mai întâi cad câteva picături pe cei aflați cel mai sus, apoi merg mai departe la următoarea sferă și în final ajung la biserica nominală. Biserica nominală, merge înainte pe baza unor mărturii reci, și se bazează pe câteva ritualuri, primind doar câteva din picăturile venite de sus. Următoarea biserică este Evanghelia deplină. Ea primește unele binecuvântări, dar se încurcă în sisteme. Dar voi trebuie să ajungeți în următoarea sferă, în cea de-a treia, și aceasta înainte să avem o răpire. Acesta este adevărul. Trebuie să urcați în Aceasta înainte să o putem avea. Acesta este adevărul.

Acum aș vrea să vă notați aceasta în Biblia voastră, pentru că Domnul nu mi-a spus niciodată ceva neadevărat, încă din copilărie. Mama avea doar cincisprezece ani când m-a născut și atunci Îngerul Domnului a venit și a stat lângă patul în care am fost așezat. Din timpul când pot să-mi amintesc, El nu mi-a spus nici măcar un singur lucru care să nu fi fost adevărat. Eu am crescut în orașul acesta, iar dacă printre voi sunt unii care nu mă cunosc, aș vrea să întrebați pe oricine mă

cunoaște dacă am spus vreodată ceva în Numele Domnului și nu s-a împlinit întocmai. Eu știu că acesta este adevărul, pentru că Cel ce a vorbit este Dumnezeu și nu eu.

La sfârșitul vedeniei am văzut cum a venit Biblia la mine și s-a deschis la Iosua 1. Și aceasta a stat în fața mea constant. Oh, pur și simplu nu pot să mă îndepărtez de Ea!

Acesta este motivul pentru care în seara aceasta doresc să citesc din Iosua, pasajul care descrie trecerea Iordanului sub conducerea marelui lor conducător, Iosua. Apoi ne vom întoarce la Numeri și vom continua încă vreo douăzeci sau treizeci de minute cu lecția noastră, iar în încheiere vom avea serviciul de botez.

Deci voi citi din **Iosua 1**. Aseară am încheiat cu moartea lui Moise, nu-i așa? Noi am ajuns în punctul în care Moise a rămas pe munte, luându-și rămas bun de la poporul care a plecat mai departe. El ajunsese la capătul drumului, de aceea a privit spre Stânca ce stătea lângă el. Apoi a pășit în Stâncă, iar Îngerii au venit și l-au luat cu ei.

Deci, **Iosua 1.1-9**:

„După moartea lui Moise, robul Domnului, Domnul a zis lui Iosua, fiul lui Nun, slujitorul lui Moise.

„Robul Meu a murit: acum scoală-te, treci Iordanul acesta, tu și tot poporul acesta, și intrați în țara pe care o dau copiilor lui Israel.

Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, vi-l dau, cum am spus lui Moise.

Ținutul vostru se va întinde de la pustie și Liban până la râul cel mare, râul Eufrat, toată țara hetitilor, și până la marea cea mare, spre apusul soarelui.

Nimeni nu va putea să stea împotriva ta, cât vei trăi, Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise; nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi.

Întărește-te în îmbărbătează-te, căci tu vei da în stăpânire poporului acestuia țara pe care am jurat că le-o voi da.

Întărește-te numai și îmbărbătează-te, lucrând cu credincioșie după toată legea pe care ți-a dat-o robul Meu Moise: nu te abate de la ea, nici la dreapta nici la stânga, ca să izbutești în tot ce vei face.

Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea: căci atunci vei izbuti în toate lucrările tale, și atunci vei lucra cu înțelepciune.

Nu ți-am dat Eu oare porunca aceasta: „Întărește-te și îmbărbătează-te? Nu te înspăimânta și nu te îngrozi, căci Domnul, Dumnezeul tău, este cu tine în tot ce vei face.”

Acum, câteva cuvinte din Numeri, ca să facem o legătură la ceea ce am vorbit aseară.

Pentru aceasta, aș vrea atenția voastră neîmpărțită. Îmi pare rău pentru că trebuie să stați în picioare. Tabernacolul nu este prea mare, așa că nu avem ce să facem.

Copiii lui Israel au părăsit Egiptul și se aflau în pustie. Dar iată că au început să cârtească. Din această cauză, Dumnezeu a trimis niște șerpi înfocați împotriva lor, care i-au mușcat, așa că au murit cu miile.

Atunci, Dumnezeu a făcut o cale de împăcare, șarpele de aramă. Oh, cât este de minunat! Șarpele de aramă vorbea despre judecata dumnezeiască, arătând că păcatul a fost deja judecat. Dumnezeu l-a judecat deja pe șarpe (păcatul) în Geneza 3.14. Apoi, în Exod 17 am aflat că arama vorbește despre judecata dumnezeiască, altarul de aramă. De asemenea, am văzut că și în zilele lui Ilie, cerul era ca arama, în timpul secetei de trei ani și jumătate. Arama simbolizează judecata dumnezeiască.

Simbolic, putem spune că în seara aceasta, națiunile sunt ca arama. Judecata se apropie tot mai mult și eu cred că trăim în ultimele zile ale istoriei omenirii. Cred că judecata dumnezeiască este deja deasupra națiunilor. Da, Dumnezeu îngăduie toate aceste lucruri pentru că L-am respins pe Hristos. Acesta este motivul pentru care comunismul a străbătut țările. Ce am făcut noi oamenii? Am ucis mii de porci sălbatici și le-am ars pășunea; nu am putut urma calea Lui cea dreaptă și îngustă pentru că am adus înapoi whisky și berea. Am ars grâul și l-am îngropat, am distrus bumbacul și aceasta în timp ce sute de copilași mureau de foame sau degerau de frig, și aceasta aproape în fiecare an. Urmarea tuturor acestor lucruri?

Comunismul s-a întins peste tot și dărâăă totul.

Nu-i de mirare că creștinismul nu poate ridica un stindard și aceasta nu pentru că Hristos n-ar mai fi Același, ci pentru că acești oameni au murit. Mesajul este aici, puterea lui Dumnezeu este prezentă, dar bărbații și femeile se tem să pătrundă în acele sfere înaintea lui Dumnezeu și nu îndrăznesc să se încreadă în El și să îi ia Cuvântul.

Când Moise s-a slăvit pe sine, l-a eșuat pe Dumnezeu. Moise este un simbol desăvârșit spre bisericile organizate. N-aș vrea să vă supărați pe mine, dar vreau să ascultați cu atenție. Toate aceste lucruri au fost umbre și modele.

Astăzi poți să-i auzi pe oameni spunând: „Eu aparțin bisericii metodiste, sau baptiste, sau pentecostale.” Dar nu uitați, Dumnezeu nu dă nimic pe niciuna din ele. Nu, domnule.

Dumnezeu este interesat de indivizi, de fiecare bărbat și de fiecare femeie care îndrăznește să se încreadă în El.

Moise a fost un simbol al bisericii organizate, el însuși fiind legea. Și ce a făcut el? S-a slăvit pe sine însuși în fața poporului, în loc să-L slăvească pe Dumnezeu, iar aceasta a făcut ca Dumnezeu să se întoarcă de la el.

Același lucru îl face biserica de astăzi: ea a început să se slăvească pe sine, în loc să-L slăvească pe Dumnezeu. Ei încearcă să obțină mai mulți membri, biserici mai bune, orgi mai bune, strane mai bune și biserici mai mari, dar Dumnezeu nu dă nimic pe acestea. Voi ar trebui să-L slăviți pe Dumnezeu. Eu prefer să am o misiune mică, undeva în aer liber, unde oamenii pot să fie cu adevărat eliberați, să strige, să-L laude pe Dumnezeu și să aibă un timp bun, decât toate catedralele mari din lume. Amin. Dumnezeu a terminat cu epocile Bisericii.

Acum, observați, El l-a condamnat pe Moise deoarece Moise s-a glorificat singur.

Priviți astăzi. Toate aceste biserici mari, vor să mergeți la biserica lor și organizația lor. Fiecare predicator încearcă să-și pună o pană în pălăria lui. Astfel, el merge înainte, spunând: „Pot să fiu ales prezbiter districtual. Pot să fiu aceasta, sau cealaltă...” Frate, în ce mă privește, eu vreau să fiu un creștin, pentru că bărbații și femeile au nevoie de Hristos, nu de altceva.

Oh, când îi văd pe acești oameni și scopurile lor, îmi amintesc de ceva ce s-a

Întâmplat nu demult, chiar aici. Eu eram într-o micuță vacanță după ce m-am întors din Africa. Mă aflam în pădurile din Nord, chiar la granița cu Alaska, cam la o mie de mile de drumul asfaltat. Șase zile mersesem călare pe cal, dar într-o zi calul s-a speriat și a fugit. Rămânând singur, am pornit pe jos și am ajuns într-o porțiune de teren ars, unde m-am așezat să mă odihnesc sub niște copaci bătrâni. Privindu-i la lumina lunii, păreau albi, oh, păreau atât de impunători și puternici, dar toată viața era dusă din ei! Stând sub ei, auzeam vântul care șuiera printre crengile lor, știți, doar un geamăt. Toți pomii aceia bătrâni doar scârțâiau și țipau, scârțâiau și țipau.

Atunci m-am gândit la textul din Ioel 1.4: „*Ce a lăsat nemâncat lăcusta Gazam, a mâncat lăcusta Arbeh, ce a lăsat lăcusta Arbeh, a mâncat lăcusta lelec, ce a lăsat lăcusta lelec, a mâncat lăcusta Hasil.*” Oh, fără îndoială și aceste biserici au fost odinioară ca niște copaci tineri, puternici și înalți; pline de viață, metodiști, bapțiști, prezbiterieni, pentecostali. Dar focul și pârjolul acestei lumi au ars toată scoarța de pe ei, iar acum stau ca o mare mulțime de pietre funerare, înălțate sus acolo, fără Viață în ele. Amin. Acesta este adevărul. Și când vâjiiitul de Vânt puternic coboară jos din ceruri, singurul lucru care-l fac este să scârțâie, să țipe, să geamă și să vorbească împotriva Lui. Ceea ce avem nevoie astăzi, este cineva care să-L accepte.

Apoi, am observat că pomii tineri care creșteau, erau flexibili și se mișcau cu vântul care îi legăna încoace și încolo, așa că se bucurau și aveau un timp minunat. Privindu-i, mi-am zis: „Aceasta îmi amintește de o trezire de modă veche a Duhului Sfânt, trimisă de Dumnezeu.” Aleluia.

Când semnele și minunile încep să vină în biserică, vechile biserici gem: „O, eu nu pot să cred aceste lucruri! Acesta este fanatism, pentru că zilele minunilor au trecut.” Vedeți? Vântul care vine jos, pe unii îi face să geamă, în timp ce pe alții îi face să tresalte de bucurie. Aleluia!

Prin faptul că este bătut de vânt, copacul își înfige și mai mult rădăcinile în pământ, ca să se înrădăcineze și să se prindă mai bine. Aleluia. De aceasta avem nevoie și noi în seara aceasta, de o scuturare de modă veche a Duhului Sfânt, astfel încât să primim o înrădăcinare de modă veche de Dumnezeu. Toată scuturarea și tragerea pe care v-o face Duhul Sfânt, curăță murdăria de lângă rădăcini astfel încât să vă înfițeți și mai adânc în pământ și să primiți o mai bună stabilitate. Să fiți mai bine înrădăcinați și prinși în Hristos Isus. Experiențele:

experiența vindecării, experiența Duhului Sfânt, experiența darurilor Duhului (Aleluia.) doar vă ancorează și mai tare în Hristos.

Lăsați biserica să scârțâie, să geamă și să tot spună că zilele minunilor au trecut, fiindcă ei sunt morți oricum. Ei spun: „Noi suntem biserica”, la fel ca pomii aceia. Dar priviți-i, nu au nici o scoarță pe ei; toată scoarța lor este arsă și nu pot avea viață; acesta este motivul. Dacă ar avea coajă pe ei, ar putea avea viață și să trăiască din nou. Dar toată scoarța lor s-a dus, au ieșit, și-au făcut ritualurile și așa mai departe, deci nici măcar nu pot să aibă scoarță pe ei; nu au nimic altceva decât scârțâitul și o strigare când suflă vântul.

Dar Dumnezeu trimite Vântul la fel. Aceasta face ca micuța Sa bisericuță să se ridice la suprafață ca un buchet. Ea a avut chiar un timp minunat, în timp ce ceilalți se certau cu privire la El. Oh, Doamne! Noi avem nevoie de puterea lui Dumnezeu în biserică!

După moartea lui Moise, poporul a mers mai departe și a intrat în țară. Trebuie să mă grăbesc pentru că nu mai avem prea mult timp.

Deci ei au pornit spre țara făgăduită, dar cine s-a pus în calea lor? Eu revin puțin la timpul când Moise era încă în fruntea poporului. Într-o zi, un împărat bătrân s-a supărat pentru că mulțimea lui Israel voia să treacă prin țara lui. El știa bine că Dumnezeu era cu ei, dar cu toate acestea s-a hotărât să cheme un profet ca să îl blesteme pe Israel. Astfel, Balac avea un profet cu numele Balaam. Noi știm că Balaam și-a pus șaua pe măgăriță și a pornit la drum, deși Dumnezeu i-a spus să nu meargă. Și știți că el a pornit la drum cu slujitorii împăratului, ca să-l blesteme pe Israel. „Sigur, voi merge pentru voi și voi avea grijă de grămada aceea de sfinți excentrici. Voi avea grijă de ei!” Deci, s-a urcat pe măgăriță și dus a fost.

Și primul lucru... măgărița avea o vedere mai spirituală decât avea predicatorul. Acesta este adevărul. Măgărița a văzut Duhul Sfânt stând în drum cu sabia scoasă și a fugit spre stâncă, lovind piciorul predicatorului. Fraților, lucrul de care avem nevoie astăzi, este călărim mai mulți măgari. Nu credeți aceasta? Da, Îngerul Domnului S-a pus în mijlocul drumului, iar când măgărița L-a văzut, L-a ocolit.

Apoi Duhul Sfânt S-a așezat într-o trecătoare îngustă, ca să nu mai poată fi ocolit. Atunci măgărița s-a lăsat jos și nu a vrut să meargă mai departe, iar predicatorul s-a mâniat și a început s-o bată cu bățul. Dar în clipa aceea, măgărița s-a întors spre el și i-a vorbit cu glas omenesc: „Nu te-am slujit bine în toate aceste lucruri?” Dar

profetul furios nici măcar nu a observat că măgărița lui vorbește. Oh, Doamne! Dacă Dumnezeu poate folosi limba unei măgărițe proaste să vorbească, cu siguranță El poate folosi și un bărbat sau o femeie care se va preda lui Dumnezeu. Aleluia!

Atunci mahrama a căzut pe de ochii predicatorului, iar când s-a uitat, a văzut care era problema. Îngerul Domnului sau Duhul Sfânt, stătea în mijlocul drumului ca să-l oprească.

El s-a dus în jos gândindu-se că sigur va blestema poporul acela... Noi găsim un tablou bun cu privire la el în Iuda. Ascultați. Când a ajuns la Balac, acesta i-a arătat mulțimea poporului lui Israel, iar Balaam a construit un altar. Vedeți, el era un profet. Apoi, Balac i-a arătat punctele slabe, defectele lui Israel.

Exact aceasta face și Diavolul astăzi, vă arată numai partea proastă a lucrului. Aceasta le arată Diavolul unora dintre teologii moderni și le spune: „Știi că Jonh Doe a fugit cu soția lui Cutare. Nu este nimic cu acea grămadă de sfinți excentrici.” Balac nu s-a gândit că unii din propria lui organizație au făcut la fel. Aceasta este adevărul, dar ei o pot ascunde.

Fiți atenți. El i-a arătat lui Balaam Israelul dintr-o parte, apoi l-a dus în altă parte și i-a arătat alte greșeli, iar Balaam s-a gândit: „O, desigur, dacă Israelul a făcut aceste greșeli, atunci... Da, ei au greșit și cu aceasta au călcat programul lui Dumnezeu...” Aceasta l-a făcut pe Balaam să se gândească mai departe, că dacă așa stau lucrurile, Dumnezeul cel sfânt va blestema cu siguranță poporul care a făcut așa mult rău. El s-a gândit: „Cu siguranță, Dumnezeu o va face.” Era atât de orbit de lăcomia de bani, încât nu a putut vedea care era motivul pentru care nu-i blestema Dumnezeu. Dar de câte ori a încercat să-i blesteme, Balaam i-a binecuvântat. *„Ce frumoase sunt corturile tale, Iacove! Locuințele tale, Israele!”* (Numeri 24.5). Îl loc să blesteme, binecuvânta.

Balaam a omis să vadă ceea ce omiți să vadă astăzi și predicatorii și oamenii moderni în biserica Duhului Sfânt. Astfel, spun: „Îți cunosc bine pe aceștia... au făcut cutare și cutare lucru.” Sunt de acord cu aceasta, frate. „Au făcut aceasta și aceea.” Este adevărat, admit că au greșit, dar ce a omis Balaam?

Balaam nu a văzut șarpele de aramă și Stânca lovită care mergea înaintea Israelului făcând ispășirea. Vedeți, este chemarea lui Dumnezeu, alegerea lui Dumnezeu, care a făcut din ei poporul lui Dumnezeu. Aleluia. Dumnezeu i-a

chemat și i-a separat de lume, apoi a pus un Șarpe înaintea lor (ca un ispășitor) și o Stâncă lovită, dar Balaam a omis să vadă Aceasta. Astăzi, predicatorul modern omite să vadă puterea Duhului Sfânt, pe Isus Hristos cel lovit, și că suntem în Trupul Său; printr-un Duh noi toți suntem botezați într-un Trup și devenim mădulare ale acestui Trup. Aceasta este ceea ce omul modern omite să vadă acolo. Înaintea ca biserica Duhului Sfânt să se miște, ei omit să vadă Stânca lovită și Șarpele de aramă mergând înaintea bisericii și făcând o Ispășire. Balaam a omis să-L vadă.

La urmă, s-a ridicat Iosua, care a luat locul lui Moise. El a fost tot timpul în tabără. Iosua și Caleb, au fost singurii care s-au aflat de la început acolo, și care au intrat. Toată generația lor a murit din cauza necredinței, și Dumnezeu a ridicat o altă generație în fruntea căreia l-a pus conducător pe Iosua.

Acum fiți atenți ca să vedeți cum a capitulat biserica. Lucrul care a fost tot timpul în biserică, dar nu l-au recunoscut, darurile Duhului, manifestarea Duhului ridică acum biserica și o duce înainte.

Priviți ce s-a întâmplat atunci, ei își ridicau corturile și erau conduși de Stâlpul de Foc. De fiecare dată când Se mișca Stâlpul de Foc, ei se mișcau cu El, iar când se opreau, Se așeza peste corturi. Dacă era ora zece noaptea sau două după-amiază, acolo erau o mie de trâmbițe care sunau deodată, iar israeliții își adunau corturile, scotea țăruii și urmau Stâlpul de Foc.

Oh, acesta ar fi un lucru bun astăzi! Ei urmau Stâlpul de foc, iar când El Se oprea, ei își așezau corturile dedesubt, sub El. Această călăuzire a pierdut-o biserica.

În zilele lui Martin Luther, după aproape o mie de ani de epoci întunecate, acest bărbat a văzut Stâlpul de Foc mișcându-se, așa că a ieșit din biserica catolică și l-a urmat împreună cu zeci de mii de oameni.

Luteranii au zidit sub Stâlpul de Foc, făcând o mare organizație numită biserica luterană. Într-o zi însă, Stâlpul de Foc a început să se miște din nou, dar luteranii nu l-au mai putut urma pentru că erau organizați. Acesta este adevărul.

Atunci l-a văzut un om micuț din Anglia. Martin Luther a zis: „Cel neprihănit va trăi prin credință”, iar John Wesley a spus: „*Isus, ca să sfințească poporul cu însuși sângele Său, a pățimit dincolo de poartă.*” (Evrei 13.12). El a văzut sfințirea. Stâlpul de Foc a mers înainte, dar luteranii nu s-au putut mișca, din cauză că s-au

organizat.

Să-ți spun aceasta, frate. Biblia arată că Dumnezeu nu a avut niciodată o biserică organizată. Aceasta este doctrina. Biserica catolică spune că ea este biserica mamă. O, ea este mama organizațiilor, iar Apocalipsa 17 spune același lucru. Acesta este adevărul. Ea este prima biserică organizată, iar denomi-națiunile sunt fiicele care au ieșit din ea, care s-au desprins din ea. Citiți Apocalipsa 17. Noi vom intra abia săptămâna viitoare în tema aceasta.

Deci, luteranii nu s-au putut mișca mai departe, dar John Wesley a văzut Stâlpul de Foc și L-a urmat. Prin aceasta a pornit după el o mare mulțime de oameni, care au gustat mântuirea lui Hristos. În timpul acela, cam trei sau patru națiuni erau prăbușite într-o mare decădere morală. John Wesley a văzut Stâlpul de Foc și a început o mare trezire care a cuprins întreaga lume.

Dar ce s-a întâmplat după moartea lui? Wesleyenii s-a organizat, iar când Stâlpul de Foc a plecat mai departe, ei nu au mai putut să-L urmeze deoarece erau organizați. Dar mișcarea Stâlpului de foc a fost văzută de pentecostali, și duși au fost. I-au lăsat pe wesleyeni, stând în umbră, iar Dumnezeu i-a pus deoparte, la fel ca și pe luterani. Acum, primul lucru care-l știți, ei au avut o trezire mare, o trezire pentecostală, restabilirea darurilor și așa mai departe.

Acum, Stâlpul de Foc a început să se miște din nou. Dar pentecostalii nu mai pot să-L urmeze pentru că sunt la fel de organizați ca și ceilalți. Acesta este adevărul. Dar Stâlpul de Foc se mișcă, frate, și sunt oameni care merg cu El. Noi suntem legați pentru țara făgăduită. Da, domnule.

După ce Moise a trecut, Iosua a văzut Stâlpul de Foc mișcându-se, și a spus: „Haideți, copii, să pornim la drum! Trebuie să mergem mai departe!” Și i-a condus la Iordan. O, cât mă simt de minunat când mă gândesc la aceasta! Apoi a spus: „Înainte ca să trecem definitiv dincolo, vom trimite câteva iscoade, care vor cerceta țara.”

Voi știți istoria curvei Rahav care i-a ascuns pe cei doi trimiși de Iosua ca să iscodească țara. Apoi în înțelegere cu ei, a pus acel fir cărămiziu ca semn, și și-a salvat casa. Prin credință, ea a prețuit ziua cercetării și a fost salvată ea și casa ei. Toate zidurile s-au prăbușit, dar partea în care se afla casa ei a rămas în picioare, pentru că deasupra ferestrei se afla firul cărămiziu.

Cu câteva seri în urmă, am privit cum a trecut îngerul morții prin Egipt. Este pe ușa voastră acel fir cărămiziu, înainte să vină această mare scuturare? Voi știți că Dumnezeu a spus: „*Voi mai clătina încă o dată nu numai pământul, ci și cerul.*” (Evrei 12.26). Dar noi primim o Împărăție care nu poate fi scuturată. Acesta este adevărul. Noi trăim deja în ceasul acela. Acum fiți atenți!

Noi l-am văzut pe Iosua, tânărul conducător. Dumnezeu l-a întâlnit și i-a spus: „*Să nu te temi! Robul Meu Moise a murit, dar tu scoală-te și îmbărbătează-te și treci Iordanul, căci nimeni nu va putea sta împotriva ta, în toate zilele vieții tale. Eu voi fi cu tine, așa cum am fost și cu robul Meu Moise. Nu te teme, ci fii tare, căci Eu nu te voi părăsi!*” Doamne, pot să-l văd pe acest războinic bătrân mergând pe acolo, un ins smerit. El a strâns tot Israelul împreună și a privit jos peste Iordan. Era în luna secerișului, aprilie. Zăpada se topise în Iudeea și acolo era un râu mare care curgea învolburat la vale.

Eu v-am povestit despre un film pe care frații noștri l-au făcut acolo. Ei erau în trecere pe acolo ca să pregătească o adunare mare. Erau aproximativ patruzeci de oameni. Ei au venit în locul în care Ioan Botezătorul l-a botezat pe Isus și tresăltau de bucurie, săreau în apă și se botezau unul pe celălalt. Desigur, este Ceva care mișcă sufletul omului când se gândește la aceasta.

Când bătrânul Buddy Robinson a trecut pe acolo (cred că voi nazarinenii ar trebui să luați aceasta), urmând drumul străbătut de copiii lui Israel într-un model vechi T-Ford, a spus la un moment dat, atunci când a ajuns la Iordan: „Slăvit să fie Dumnezeu! Opriți mașina că nu mai suport!” după care a coborât și a început să alerge în jurul mașinii și să strige cât a putut de bucurie. După o vreme a urcat din nou în mașină și a spus: „Acum putem pleca mai departe.”

Este Ceva în legătură cu aceasta! Aleluia! Ce anume? Este un adânc care cheamă Adâncul. Frate, eu cred că atunci când adâncul de aici cheamă, acolo este un Adânc să-i răspundă. Da, atâta timp cât în inima omenească este o foame care dorește să meargă afară ca să facă ceva pentru Dumnezeu, este dovada că înăuntru este Ceva care ne împinge, care coboară în noi. Noi suntem aproape de locul acesta, frate! Ascultați-mă, în seara aceasta. În Numele Domnului, eu cred că lucrurile pe care le-am făcut, sunt minore față de ceea ce se pregătește Dumnezeu să facă chiar acum. Veți auzi de lucruri mari.

Eu pot să-L văd pe Iosua stând pe malul Iordanului. Cum va trece râul? În zilele

acelea nu existau încă poduri, dar Iosua a privit dincolo de Iordanul nămolos, apoi s-a întors spre zecile de mii ale lui Israel și a spus: „Dumnezeu va pregăti o cale, pentru că așa a făgăduit!”

Așa este. Dacă Dumnezeu face o făgăduință, Își va ține Cuvântul. Dacă El a făgăduit că vă va vindeca, o va face. Dacă ți-a făgăduit că-ți dă Duhul Sfânt, așa va face.

Doar veniți, pocăiți-vă, botezați-vă în Numele lui Isus Hristos și credeți-L, apoi vedeți ce se întâmplă. Aceasta este corect. Veți fi umpluți cu Duhul Sfânt. Dumnezeu este obligat față de Cuvântul Său; El nu poate să-și ia Cuvântul înapoi. Trebuie să-și țină Cuvântul ca să fie Dumnezeu. Trebuie!

Deci Iosua stătea pe malul Iordanului și privea dincolo. Oh, Doamne! Fraților, într-una din aceste zile și noi vom ajunge la sfârșitul drumului, când Iordanul nămolos... În seara aceasta voi sunteți sănătoși, poate nu este nimic rău cu voi, dar într-una din aceste zile, doctorul va veni în camera voastră și va zice: „Nu se mai poate face nimic”, și pulsul va înceta. Zilele tinereții sunt trecute, Ceva v-a atins, iar doctorul spune: „Îmi pare rău, dar nu mai pot face nimic.” Poate că este o tânără sau un tânăr, o femeie sau un bărbat bătrân, dar nu se mai poate face nimic, iar doctorul spune la fel: „Îmi pare rău, dar nu se mai poate face nimic.” Apoi, simțiți suflarea rece a morții plutind în cameră și vă vedeți în fața Iordanului care curge învolburat și sălbatic. Oh, Doamne!

Atunci veți fi ca Iosua. El a stat și s-a uitat pe deal, unde era Chivotul Legământului, puntea de legătură. El avea Ceva care mergea între el și necazurile lor.

Fraților, în seara aceasta avem și noi Chivotul, pe Isus Hristos, care stă între noi și moarte.

Într-una din aceste zile, când ultima suflare de viață va părăsi trupul nostru, aș vrea să fugim jos la râu și să spunem: „Dă-te înapoi, Iordanule, fiindcă merg să-L văd pe Domnul!” Eu cred că Luceafărul dimineții va răsări și ne va lumina calea prin văile umbrei morții, iar Duhul Sfânt va întinde peste Iordan două aripi strălucitoare și va duce sufletul nostru obosit într-o Țară mai bună. Amin.

Acum priviți. Când a privit Iordanul, Iosua a luat Chivotul legământului și a spus poporului: *„Adunați-vă și sfințiți-vă! Pregătiți-vă și fiți gata, pentru că mâine veți*

vedea slava lui Dumnezeu!" De ce a spus aceasta? Pentru că știa că Dumnezeu era cu el.

Apoi a luat preoții și l-au pus pe Dumnezeu înaintea; Da, Chivotul a fost pus înaintea adunării și i-a făcut să stea în spate, la o anumită distanță, până când Chivotul a trecut primul.

Frate și soră, dacă îl veți pune pe Dumnezeu mai întâi în tot ce faceți, sunteți legați să ieșiți corect. Puneți-l pe Dumnezeu pe primul loc!

Astfel, ei au înaintat purtând Chivotul în fruntea poporului. Iar când picioarele celor ce purtau Chivotul au intrat în apă, Dumnezeu a împins Iordanul înapoi. Iordanul s-a retras, lăsând o cale pentru ca poporul lui Dumnezeu să treacă dincolo pe uscat. El a stat acolo într-un Stâlp de Foc, iar poporul a trecut dincolo.

Ce a urmat după aceea? Dumnezeu a lăsat groaza să cuprindă toți locuitorii Palestinei din jurul Ierihonului. Iosua mergea înaintea, iar când s-a uitat, a văzut pe Cineva. Și-a scos sabia... dar și Omul acela și-a scos sabia. *„Iosua s-a dus spre el și i-a zis: „De partea cui ești? Ești dintre ai noștri, sau dintre vrăjmașii noștri?” El a răspuns: „Nu, Eu sunt Căpetenia oștirii Domnului, și acum am venit. Scoate-ți încălțăminte din picioare pentru că pământul pe care stai este sfânt.”* Iosua s-a întâlnit față-n față cu Căpetenia oștirii Domnului. Și El i-a spus ce să facă: să mărșăluiească în jurul zidurilor, să sune din trâmbițe, să strige și zidurile Ierihonului vor cădea. Ei au cucerit toată Palestina pentru că făgăduința lui Dumnezeu era pentru ei.

Deci, fratele meu, în seara aceasta suntem pe cale spre Țara făgăduită. Peste câteva minute îi vom îngropa în acest bazin de botez, pentru iertarea păcatelor lor, pe cei care cred în Domnul Isus. Și vreau să vă spun ceva: dacă până acum, nu v-ați asigurat de chemarea și alegerea voastră în Hristos, faceți-o în seara aceasta. Poate cineva spune: „Frate Branham, Dumnezeu nu mă vrea, eu nu merit.” Ba da, meriți.

Nu demult am vizitat muzeul Tennessee. Acolo am văzut analizele trupului uman, ale unui om care cântărea în jur de șaptezeci de kilograme Știți cât valora? Optzeci și patru de cenți. Deci un trup omenesc de șaptezeci de kilograme valora optzeci și patru de cenți, în chimicale. Cu acești bani, abia dacă cumpărați suficient var ca să văruiți cotețul găinilor. Cât de puțin! Doar optzeci și patru de cenți. Și pe acest trup care valorează optzeci și patru de cenți, puneți o haină de blană de o sută de

dolari, o pălărie de cincizeci de dolari, apoi vă ridicați nasul în aer și treceți foarte mândri pe stradă ca și cum ați fi cineva important.

Acolo erau doi tineri și unul dintre ei a întrebat: „Aceasta este valoarea unui om, George?” Auzind aceasta, m-am întors spre ei și am zis: „Tinere, trupul tău nu valorează foarte mult, dar tu ai un suflet care valorează zece milioane de lumi. Ce zici de aceasta?” Apoi tânărul a arătat spre mușchii puternici ai aceluia bărbat. „Ce folos au ei?”, am spus eu. Oamenii se laudă cu ceea ce sunt la exterior, dar ce folos de aceasta?

Nu demult am fost la o adunare în Vest. Acolo am fost invitat la masă de către un fermier bătrân. Făcuse aceasta pentru că unii dintre oamenii lui fuseseră vindecați. La un moment dat mi-a dat un CEC cu care aș fi putut cumpăra patruzeci și cinci de capele ca aceasta, dar eu l-am refuzat spunând: „Nu am nevoie de banii tăi.” Fratele meu Haward, care era cu mine, mi-a zis: „Bill, de ce nu ai luat CEC-ul?” Dar eu i-am răspuns: „Nu am nevoie de banii lui. Prefer să am doar atât cât să trăiesc de la o zi la alta, decât să primesc banii lui. Eu nu am nevoie de banii nimănu. Tot ce doresc, este să-L slujesc pe Domnul Isus.”

El a fost prezent atunci când a fost vindecată femeia aceea din Melikians, California. Ați citit, desigur, în ziarul din Louisville, cum acea femeie a trimis doi agenți care mi-au adus un milion și jumătate de dolari. Ei mi-au oferit acei bani în vremea când stăteam într-o căsuță cu două camere, dar eu i-am refuzat categoric spunând: „Nici nu vreau să mă uit la ei! Nu, domnule!” Dragostea de bani este rădăcina tuturor relelor. Stați departe de lucrul acesta!

Și bărbatul acela bogat la care am fost invitat la masă, m-a chemat afară și mi-a zis:

„Reverend Branham?”

„Da, domnule.”

„Vezi munții care se văd în zare?”

„Da, domnule.”

„Cât de departe crezi că sunt?”

„Nu știu, am răspuns eu.”

„Sunt la opt zeci de mile, și vreau să-ți spun că toată întinderea de aici și până la ei, îmi aparține. Ba chiar dincolo de ei mai am pășuni.”

„O, aceasta este minunat, domnule!”

„Vezi orașul acela de acolo? Dețin banca din oraș, drumul și tot pământul din jur este al meu.”

Oh, toate îi aparțineau lui. Când am ajuns lângă mașina lui, l-am privit. Era un om drăguț. Atunci i-am pus mâna pe umăr și i-am zis: „Frate, vreau să te întreb ceva.”

„Desigur,” a răspuns el.

„Privește în sus în direcția aceasta. Cât de Acolo deții?”

„Frate Branham, mă tem că nu dețin nimic,” a răspuns el.

„Vezi tu,” am continuat eu, „toată bogăția mea este Acolo. Eu nu am nimic aici, decât o căsuță închiriată. De ce să pun atâta preț pe ce este aici, când acolo mi se construiește un palat din rubine, diamante, aur și argint, iar cuferele Sale sunt pline de bogății negrăite?” Da, domnule. Acolo sunt bogățiile noastre; și unde sunt bogățiile voastre este și inima voastră.

Îmi amintesc că o dată s-a adunat o colectă de dragoste pentru Gypsy Smith. Când a părăsit sala, acolo era și o fetiță sărmană, cu o rochie sărăcăcioasă pe ea. Toată îmbrăcămintea ei era peticită, dar a spus: „Aș vrea să vorbesc cu domnul Smith.”

Văzând-o, Gypsy Smith a întrebat-o:

„Ce dorești, dragă?”

„Domnule Smith, nu am bani ca să-ți dau, a răspuns fetița, dar cu o lună în urmă, de Crăciun, cineva mi-a adus o acadea. Eu te iubesc foarte mult, domnule Smith, pentru că tatăl meu, care era un mare bețiv, a fost salvat în urma predicii tale. Acesta este motivul pentru care m-am hotărât să-ți dăruiesc această acadea.”

Auzind aceasta, domnul Smith i-a luat mâna în mâinile sale și i-a spus plângând:

„Scumpo, în oferta din seara aceasta, am primit cecuri de mii de dolari, dar darul tău este cel mai mare dintre toate, pentru că vine din inima ta mică și umilă.” Oh, Doamne!

Prieteni, orice ați poseda în lumea aceasta este egal cu zero, nu sunteți nimic oricum. De ce nu vrei să-l dați totul lui Hristos? Haideti să trecem Iordanul și să luăm în stăpânire Țara! Dar voi spuneți: „Ei bine, frate, știi că am o slujbă bună în orașul acesta. Aparțin la o anumită organizație din oraș.” Dar ce ești de fapt? Dă-I Lui tot ce ai. Noi vrem să ne adunăm aici la Iordan și să trecem chiar în seara aceasta dincolo, să intrăm în Țara făgăduită! Dumnezeu să vă ajute. Mă rog ca El s-o facă, în timp ce ne aplecăm capetele.

Aș vrea să mai pot predica puțin, dar sunt deja răgușit. Să ne plecăm capetele pentru câteva minute.

Doamne Dumnezeule, în seara aceasta, noi stăm lângă Iordan și vedem cum valurile lui învolburate și mânioase lovesc malurile. Noi știm că într-una din aceste zile trebuie să coborâm acolo, și realizez că înaintea fiecăruia dintre noi, este o gaură mare și neagră, o ușă mare numită moartea, prin care trebuie să trecem. Eu știu că de fiecare dată când inima mea bate, sunt cu o bătaie mai aproape și trebuie să cobor acolo jos, Doamne. Fiecare bărbat și fiecare femeie, fiecare tânăr și fiecare tânără, toți trebuie să trecem pe acolo, și cât de aproape suntem de ea, numai Tu știi. Dar, Doamne, dorința mea este ca atunci când voi ajunge în fața ei, să nu vin ca un laș, ci dimpotrivă, să pot striga: „Doamne, eu vin cu bucurie!” Nu îngădui ca atunci să strig cu disperare: „Doamne, mai dă-mi câteva zile ca să mă pot pocăi!” Vreau să vin ca un erou. Vreau să vin ca Pavel din vechime și să spun aceleași cuvinte ca el: „*Te cunosc în puterea Învierii Tale.*” Și poate fi cunoscut, nu prin strângerea mâinii predicatorului; nici prin scrierea numelui în registrul unei biserici; nici prin câteva picături de apă cu care este stropit cineva. Eu vreau să-L cunosc pe El în puterea învierii Lui, astfel încât atunci când îmi strigă numele, să mă ridic dintre cei morți. O, Dumnezeule, îngăduie ca aceasta să fie dorința fiecărui suflet aflat în locul acesta!

Dacă printre noi este vreun bărbat sau femeie, băiat sau fată, care nu Te cunoaște în libertatea iertării păcatelor, dar își au numele scrise în Cartea Vieții Mielului, ajută-i să se hotărăscă chiar acum. Îngăduie aceasta, Tată. Noi îi iubim pe oameni, iar Tu Ți-ai legitimat peste tot lucrarea, astfel încât știm că ești aici.

Noi ne gândim acum la Israel, care a trecut peste Iordan. De ce? Pentru că Tu le-ai promis-o lor și le-ai dat-o. Tu ne-ai îngăduit și nouă aceasta, Doamne, de aceea, ne ridicăm și mergem ca să luăm în stăpânire moștenirea noastră. Îngăduie aceasta, Doamne.

Deoarece suntem cu capetele plecate, aş vrea să ştiu dacă în seara aceasta este printre noi cineva care vrea să spună dintr-o inimă sinceră: „Frate Branham, vreau să trec Iordanul. Vreau să trec dincolo, dar nu sunt încă în ordine. Nu sunt încă pregătit pentru acest pas. Şi pentru că sunt conştient de aceasta, n-aş vrea să mă întâlnesc cu Domnul în starea aceasta. Eu ridic mâna şi spun din inimă: „Roagă-te pentru mine, frate Branham.” O vei face, nu-i aşa?” O voi face. Ridicaţi mâna oricine aţi fi. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Peste tot sunt mâini ridicate. Mai este cineva? „Frate Branham, roagă-te pentru mine.”

Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnişoară. Dumnezeu să te binecuvânteze, băiete. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Şi pe tine acolo. Mai este cineva care doreşte să ridice mâna?

Vedeţi, s-ar putea ca pentru mulţi dintre voi, aceasta să fie ultima adunare de evanghelizare la care veţi lua parte. De multe ori când plec în misiune, la întoarcere soţia îmi spune: „Billy, l-ai cunoscut pe Cutare? Unul a fost ucis, iar celălalt a făcut o criză de inimă.” Oh, nu vorbeşti serios! Da. Oh, cred! Oh, Doamne!

Îmi amintesc că o dată am făcut o chemare la altar şi am văzut un bărbat care stătea acolo. El nu a făcut niciun pas spre Hristos, iar într-o zi a murit venind de la muncă. Auzind aceasta, i-am spus soţiei mele: „Meda, omul acesta a fost salvat?” O, el a murit pe neaşteptate, când se întorcea de la lucru. Altul a fost ucis într-un accident; altul s-a culcat şi nu s-a mai trezit. Întotdeauna când aud aceste veşti, mă gândesc: „Oh, Doamne! Eu am predicat şi acelor oameni, dar oare ce-au făcut?”

Prieteni, să nu judecaţi greşit aceste lucruri. Sunteţi un păcătos în seara aceasta? Dacă nu aţi fost născuţi din nou, încă sunteţi departe de Hristos. Vreţi să-L primiţi? Câţi doriţi să-L acceptaţi? Nu avem loc ca să veniţi la altar, dar aş vrea să ridicaţi mâna şi să spuneţi: „Frate Branham, prin faptul că-mi ridic mâna, mărturisesc acest lucru. Vreau să-L primesc chiar acum pe Hristos ca Mântuitor personal. Vreau să scap de această stare veche şi rea în care trăiesc.”

Veţi fi destul de sinceri în inimile voastre ca să vă ridicaţi în picioare? Cine este primul care vrea să spună: „Eu doresc să-L primesc!”

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Acolo sunt trei bărbaţi care s-au ridicat. Mai

este cineva? Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Altcineva? Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, fiule. Mai este cineva care vrea să se ridice și să spună: „Eu vreau să-L primesc chiar acum pe Hristos.” Nu vreau să plec de aici în starea în care am venit”? Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Altcineva? Dumnezeu să te binecuvânteze acolo în spate acolo cu copilul. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Rămâneți în picioare. Altcineva? Ridicați-vă acum.

Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine, domnișoară. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dacă mai este cineva care dorește să-L primească pe Hristos, să se ridice. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Ridicați-vă. Mai este cineva care spune: „Aș vrea să-L primesc chiar în clipa aceasta pe Hristos”? Vreți să vă ridicați? Vă aștept. „Doresc să-L primesc și eu pe Hristos.” Știți că sunteți păcătoși, sau vă mai îndoiiți încă de aceasta? (Fratele Branham continuă să facă chemare la altar).- **Amin** -